

РЕШЕНИЕ

№ 4888

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4653** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник група в ОПП-СДВР срещу Решение № 1127/08.03.2023 г. на СРС,НО, 12 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-4332-009599/30.05.2022 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на Г. И. М. е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 12 от ЗДвП.

В касационната е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалните правила. Моли се то да бъде отменено. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Г. И. М. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адв. А. е постъпила молба, в която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 04.04.2022 г. служители на ОПП СДВР спрели за проверка л.а. „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Айо Карс“ ООД. При проверката се установило, че автомобилът се управлява от Г. М.. Установило се по електронна справка, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация на 25.11.2021 г.

Бил съставен АУАН № GA623159/04.04.2022 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-4332-009599/30.05.2022 г.

За да отмени обжалваното наказателно постановление, съдът е приел, че от обективна страна, съставът на нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП не е осъществен.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1, предл.1 от ЗДвП е въведено изискване, по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По делото, между страните няма спор, че регистрацията на описания в процесното наказателно постановление лек автомобил е служебно прекратена. Установено е, че спреният за проверка лек автомобил е бил взет под наем от наказаното лице, като същото не е било уведомено за служебно прекратяване на регистрацията на лекия автомобил.

В случая няма данни, собственикът на посочения по-горе лек автомобил да е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията му от компетентния орган, или да е узнал за това по някакъв друг начин. Липсата на уведомяване на собственика, респ. липсата на знание за служебно прекратената регистрация от водача на лекия автомобил, поради неизпълнение на законово задължение на административен орган, води до липса на субективния елемент на процесното деяние, поради което издаденото наказателно постановление се явява незаконосъобразно. В тази връзка, правилен е изводът на решаващия съд за липсата на субективния елемент на деянието, необходим за неговата съставомерност, тъй като в случая не са налични каквито и да било данни, водачът да е управлявал описания в наказателното постановление лек автомобил със съзнанието, че това МПС е с прекратена регистрация.

Изрично в тази връзка е и постановеното на 05.0.2023 г. по ТП № 2 ОТ 05.04.2023 г. по тълк. д. № 3/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, в което е прието, че не се наказва с предвиденото в чл.175, ал.3 от ЗДвП административно наказание водач, който управлява МПС, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал. 10 от ЗДвП, без за това да е уведомен собственикът на МПС.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ла. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в размер на 480 лв. Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1127/08.03.2023 г. на СРС, НО, 12 състав.
ОСЪЖДА СДВР С. да заплати на Г. И. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. А, ет. 1, ап. 3, сумата от 480 лв. /четиристотин и осемдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.